

държи ножъ, забива го въ гърдитѣ си, пакъ го вади, пѣха го ужъ въ ржцѣтъ и т. н. Разни палячовци и фокусници въ чуждоземни и шарени облѣкла крѣ-
сятъ и лѣжатъ добродушнитѣ селяни, та имъ зе-
матъ парицитѣ. Такъвъ единъ фокусникъ си вадѣше
зхбитѣ съ клещи и пакъ ги турѣше на мѣстото
имъ. Всичко това бѣше чудо за мене, защото другъ
пжтъ такава нѣщо не бѣхъ видѣлъ. По-нататкъ се
изтѣпили нѣкои и държатъ рѣчь на народа, а още
по-нататкъ музика свирѣ, старци пѣятъ и приглас-
ятъ съ лира. Старонародни пѣсни се изливатъ изъ
устата имъ, а народътъ ги слуша съ възхищение.

Тукъ се спрѣхме да гледаме, тамъ да слушаеме,
на друго мѣсто си купихме нѣщо и така незабѣлѣ-
зано се измина деня, а ние останахме безъ счупена
пара. На другия день имаше тържествено шествие
до храма на Деонисия, богъ на веселието. Тука
прѣдъ статуята, окичена съ вѣнци и цвѣтя имаше
пѣсни, свирни и хора. Третиятъ день бѣше за
скръбъ. Отслужи се литургия за всички умрѣли, и
паднали за свободата на отечеството. Съ това се
свърши сбора и хората си разотидоха.

Праздникъ на богиня Атина.

Тоя праздникъ бѣше още по-величественъ.
Единъ день азъ си отивахъ отъ училище и още не
оставилъ таблата, пергаментъ, флейтата и лирата,
когато чухъ кола да издрѣнчатъ на пжтя. Стрѣл-
нахъ се къмъ вратата и... о, що да видя: мама, татко
и дѣдо пристигатъ. Съ безкрайна радостъ се спус-
нахъ, цѣлунахъ имъ ржка, а тѣ ме цѣлунаха по
челото. Въведохъ ги въ кжщи. Тѣ ми донесоха
нарове, рожкове, смокини, фурми, портокали, медъ,